

ZPRÁVY ZE SEKCE

News from the Section

IV. ČESKOSLOVENSKÁ LICHENOLOGICKÁ KONFERENCE

Na konci února proběhl již čtvrtý ročník československé lichenologické konference. Na této akci se jednou za dva roky setkávají čeští a slovenští lichenologové, aby se navzájem seznámili s novinkami ve svých výzkumech (viz <http://www.zcm.cz/oddeleni/botanicke-oddeleni/konference>).

Letošní setkání se konalo 24. 2. – 26. 2. 2016 ve Vlasenici u Kamenice nad Lipou, kde nám skvělé zázemí poskytl místní kulturní dům s hospodou U Rudolfa. Dvacet účastníků absolvovalo celkem 18 odborných přednášek (viz níže), tři cestopisné (M. Zahradníková, P. Uhlík, M. „Kosik“ Pechek), určovací kurz zaměřený na nové či vzácné druhy epifytů (J. Šoun) a ukázkou fyziologických měření přenosnými přístroji firmy PSI (M. Trtílek). Konference byla proložena vlastivědnou exkurzí do Kamenice nad Lipou a zakončena lichenologickou exkurzí do okolí Vlasenice. Krásnou tečkou za povedenou akcí byl nález druhu *Letharia vulpina* na ohradníku pastviny za obcí.

Ondřej Peksa & Martina Zahradníková (pořadatelé)

Seznam přednášek s abstrakty:

Deset let monitoringu lišejníků v Labských Pískovcích

David Svoboda

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze, katedra botaniky, Benátská 2, CZ-128 01 Praha 2, e-mail: david.svoboda@email.cz

Hlavním cílem projektu bylo založit lokality pro dlouhodobý monitoring epifytických lišejníků v Labských Pískovcích v severních Čechách – jak na území CHKO, tak i v Národním parku České Švýcarsko. Monitoring je prováděn každé tři roky od roku 2005 na zhruba 90 stromech podél komunikací, zejména na jasanech ztepilých (*Fraxinus excelsior*). Ze stromů je odečítán index LDV dle Evropské metodiky a zároveň je zaznamenáno druhové složení lišejníků na kmeni do 2 m výšky. Epifytická lichenoflóra prošla velkými změnami od roku 2005 – toxitolerantní acidofyty byly na většině míst nahrazeny druhy neutrofilními (někdy i nitrofilními) a s výjimkou roku 2011 roste index LDV i počet druhů na lokalitách. Zaznamenali jsme také vlivy lokálních proměnných prostředí na výsledky – věk stromů, pozice v intra/extravilánu sídel, atp. Mimo jiné se začíná projevovat vzrůstající důležitost lokálních vlivů (zdrojů

znečištění) oproti pozadovým vlivům na celém území. Bohužel díky invazi dřevokazné houby *Hymenoscyphus fraxineus* není jisté, jak dlouho monitoring bude ještě pokračovat – zejména jasany ve vlhčích místech vinou této choroby začínají hynout.

***Fuscidea lightfootii* a *F. pusilla* (Fuscideaceae), dva morfologicky podobné, ale geneticky odlišné druhy**

Martina Zahradníková, Heidi Lie Andersen and Tor Tønnsberg

University Museum of Bergen, University of Bergen, Allégaten 41, N-5007 Bergen, Norway, e-mail: Martina.Zahradnikova@um.uib.no

Kortikolní druhy *Fuscidea lightfootii* a *F. pusilla* jsou vzhledem k morfologii stélky velmi podobné a obsahují stejný sekundární metabolit – kyselinu divarikatovou. Proto se předpokládá, že se jedná o jeden druh. Pomocí fylogenetických analýz (maximum parsimony, maximum likelihood a MrBayes) za použití genu ITS rDNA bylo prokázáno, že se jedná o dva rozdílné druhy. Všichni plodní jedinci byli sdružení pohromadě, zatímco sterilní exempláře náležely buď k *F. lightfootii* a nebo *F. pusilla*. Proto doporučujeme sekvenovat sterilní druhy obsahující kyselinu divarikatovou za účelem přesného určení taxonu.

Lišajníky boreálních lesů středního Nórska

Zuzana Fačková¹, Anna Guttová¹ & Alica Košuthová^{1,2}

¹Botanický ústav, Slovenská akadémia vied, Dúbravská cesta 9, SK-845 23 Bratislava; ²Ústav botaniky a zoologie, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita, Kotlářská 2, CZ-611 37 Brno

Vegetácia stredného Nórska je výrazne ovplyvnená oceánickými klimatickými podmienkami. Vysoká vlhkosť a úhrn zrážok s ročným priemerom nad 1 200 mm poskytujú vhodné podmienky pre rozvoj boreálnych dažďových lesov s jedinečnou druhovou diverzitou. Takéto oblasti sú jednými z významných biodiverzitných centier v Nórsku. Počas terénneho výskumu zameraného na zber materiálu pre projekt DNA-barcodingu kryptogamov (spolupráca medzi Norwegian University of Science and Technology, Trondheim a Masarykovou Univerzitou v Brne), sme mali možnosť oboznámiť sa s lichenoflorou boreálnych dažďových lesov v dvoch oblastiach – v Prírodnej rezervácii Dale s dominanciou *Picea abies* (s prímiesou listnatých druhov, napr. *Alnus incana*, *Betula pubescens*, *Sorbus aucuparia*) a v oblasti Floanvatnet/Vikvatnet s nižším zastúpením *Picea abies*. Epifytická lichenoflóra v týchto oblastiach zahŕňa viaceré vzácné a ohrozené druhy (napr. *Degelia cyanoloma*, *Fuscopannaria ignobilis*, *Platismatia norvegica*, *Pseudocyphellaria crocata*, *Ramalina thrausta*, *Rinodina disjuncta*). Prácu podporili Nórske fondy (NF-CZ07-ICP-3-2102015).

Diverzita epifytických lišejníků bukových a smrkových porostů v České republice a indikátory pralesovitých porostů

J. Malíček¹, J. Vondrák, Z. Palice, J. Kocourková, I. Sommerová & L. Zemanová

¹*Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze, katedra botaniky, Benátská 2, CZ-128 01 Praha 2, e-mail: jmalicek@seznam.cz*

Na území ČR jsme vytipovali deset lokalit s výskytem pralesovitých bučin a deset se starými a přirozenými smrčínami. Získaná data umožní poměrně objektivní srovnání jednotlivých lokalit, nalézt druhy preferující pralesovité porosty (tzv. indikační druhy) a porovnat druhovou rozmanitost a složení v hospodářských lesích oproti pralesovitým. Projekt je zpracováván novou metodou subjektivně vybraných 1 ha čtverců v místě předpokládané největší diverzity ve vybraném pralesovitém porostu, kdy na každé ploše pracuje tým minimálně tři zkušených floristů, dokud se nenasytí křivky s přibývajícími nálezy dalších druhů. Tak je možné nejen srovnávat diverzitu a druhové složení na jednotlivých lokalitách, ale také zachytit reprezentativní část lichenoflóry bez potřeby podrobného průzkumu celé lokality. Ke každé pralesovité ploše je navíc stejným způsobem prozkoumána blízká kontrolní plocha v hospodářském lese tak, aby se podmínky (orientace, sklon svahu, nadmořská výška atd.) co nejvíce podobaly ploše v pralesovitém porostu. Prvotní výsledky ukazují překvapivě vysokou diverzitu lišejníků v našich „pralesech“, přinášejí cenné floristické nálezy a navrhuji indikátory starých přirozených smrčín.

Týmový výzkum lišejníků pralesa Ugolka v ukrajinských Karpatech

Jan Vondrák¹, Jiří Malíček, Zdeněk Palice, František Bouda

¹*Botanický ústav AV ČR, Zámek 1, CZ-252 43 Průhonice, e-mail: j.vondrak@seznam.cz*

Na jaře 2015 proběhl intenzivní desetidenní výzkum diverzity epifytických lišejníků bukového pralesa Ugolka ve východních Karpatech. Na výzkumu se podílelo sedm lichenologů z České republiky, Velké Británie a Rakouska. V našem příspěvku jsme popsali netradiční metodiku zacílenou na úplnost dosaženého seznamu druhů. Ukázali jsme předběžné výsledky v kontextu dosavadních prací zabývajících se diverzitou lišejníků v pralesích.

Důležitost znalostí o evoluci pro taxonomické studie

Jan Vondrák

Botanický ústav AV ČR, Zámek 1, CZ-252 43 Průhonice, e-mail: j.vondrak@seznam.cz

V současnosti se s několika zahraničními kolegy zabýváme fylogenezí a taxonomií rodů *Blastenia* a *Calogaya* (Teloschistaceae), pro něž máme

rozsáhlá molekulární data z několika lokusů DNA. Ukazuje se, že míra znalosti evoluce uvnitř studovaných skupin velmi ovlivňuje jejich taxonomické zpracování. V příspěvku upozorňuji na možné záludnosti v evoluci lišejníků (kolísající velikost genomu, různá míra ploidie, hybridizace, paralogní evoluce, epigenetika, atd.) a jejich význam při vytváření druhového konceptu a taxonomie.

Nečekaná diverzita fotobiontů lišejníků rodu *Stereocaulon*

Lucie Vančurová¹, Ondřej Peksa², Pavel Škaloud¹

¹*Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, katedra botaniky, Benátská 2, CZ-128 01 Praha;* ²*Západočeské muzeum v Plzni, Kopeckého sady 2, CZ-301 00 Plzeň*

Stereocaulon (Lecanorales, Ascomycota) je rod lichenizovaných hub s velkou ekologickou valencí a širokým geografickým rozšířením. Patří mezi pionýrské lišejníky rostoucí v drsných podmínkách na nově vzniklých substrátech. Cílem této studie bylo najít spojení mezi diverzitou fotobiontů lišejníků rodu *Stereocaulon* a podmínkami prostředí. Ve většině zkoumaných stélek byl zaznamenán řasový rod *Asterochloris* (Trebouxiophyceae), překvapivě však byly nalezeny ještě další dva rody fotobiontů. První, široce rozšířená volně žijící řasa *Chloroidium*, byl zaznamenán v mnoha stélkách rostoucích na vulkanických a antropogenních substrátech. Druhý, nedávno popsáný rod *Vulcanochloris* byl nalezen v několika vzorcích na vulkanických substrátech. Dle našich dat se jednotlivé rody fotobiontů vyskytují v rozdílných klimatických podmínkách. *Asterochloris* preferuje chladné a vlhké klima, zatímco *Vulcanochloris* toleruje teplé a extrémně suché prostředí. *Chloroidium* toleruje široké rozpětí vlhkosti, ale preferuje vyšší teploty. Díky tomu si mykobiont může jako fotobionta vybrat nejlépe přizpůsobenou řasu pro každý typ prostředí.

Lišejníky vs. složení a pH hornin a půdy – několik postřehů z nedávných analýz

Ondřej Peksa

Západočeské muzeum v Plzni, Kopeckého sady 2, CZ-301 00 Plzeň

Přednáška představila výsledky základní silikátové analýzy několika typů hornin z území ČR (afanitický bazalt, břidlice, diabas, granit melanokrátiní, pararula, křídový pískovec, serpentinit, spilit, devonský vápenec, jurský/křídový vápenec), lávy z Kanárských ostrovů a také betonu. Formou grafů byly prezentovány rozdíly ve složení jednotlivých hornin, které má zásadní vliv na skladbu jejich lichenoflóry.

Představují lišejníková společenstva ekologické gildy založené na lokálně adaptovaných fotobiontech?

Ondřej Peksa

Západočeské muzeum v Plzni, Kopeckého sady 2, CZ-301 00 Plzeň

Hlavním cílem představované studie bylo ověřit platnost teorie „lišejníkových gild“ na příkladu saxikolních společenstev střední Evropy. V několika vybraných společenstvech rostoucích na různých typech hornin v podobném klimatu byly zkoumány symbiotické řasy pomocí sekvenace ITS rDNA (*Rhizocarpetalia geographici* na silikátech; *Aspicilietalia calcareae* and *Verrucarietalia nigrescentis* na vápencích a betonu; *Lecanoretum argopholis* na diabázech, spol. s *Porpidia nadvornikiana* na hadcích). V 90 druzích lišejníků bylo identifikováno 20 linií řas rodu *Trebouxia*. Fotobionti vykazovali poměrně jasné substrátové preference, tzn. každé společenstvo lišejníků sdílelo pouze několik určitých linií řas. Společenstva tedy tvořila ekologické gildy – „silikátovou“, „vápencovou“ a „vulkanickou“.

Z dat je patrná určitá disproporce výskytu tzv. „jádrových“ (vegetativně se množících) a „periferních“ (pohlavně se množících) druhů lišejníků v jednotlivých gildách. Některé linie řas, především kalcifilní, nebyly zaznamenány v žádném jádrovém druhu, a to ani ve společenstvech mimo jejich „domovskou“ gildu. Naskytá se tedy otázka, jak významná je role soredií a izidií při distribuci fotobiontů mezi ostatní lišejníky a jaký je podíl volně žijících forem lichenizovaných řas.

Zajímavá společenstva lišejníků a centra biodiverzity ve středním Povltaví

Jiří Maliček

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, katedra botaniky, Benátská 2, CZ-128 01 Praha 2, e-mail: jmalicek@seznam.cz

Střední Povltaví je lichenology spíše opomíjený region. Nachází se zde ale množství cenných biotopů a vzácných druhů, např. v regionálních centrech biodiverzity – v kaňonu Vltavy a v Týnčanském krasu. Oblast je poměrně chudá na epifytické lišejníky. Výjimkou jsou teplomilné doubravy ve vltavském údolí, kde stále rostou mnohé ohrožené taxony (např. *Normandina pulchella*). Zřejmě kvůli suchému klimatu jsou ochuzena i rekolonizující společenstva epifytů na křovinách a modřínkách. Množství cenných nálezů pochází ze skalních komplexů. Mimo široce rozšířené granodioritové skály zde nalezneme i různé typy vyvěřelin: od kyselých typů bohatých na železo po bazické vyvěřeliny s typicky vápnomilnými lišejníky. Zajímavé jsou i některé typy terestrických společenstev, např. vřesoviště s *Pycnothelia papillaria* nebo pískovny s *Cladonia cariosa*.

Zajímavé nálezy makrolišejníků na Rokycansku

Jaroslav Šoun

Západočeské muzeum v Plzni, pobočka Muzeum Dr. Bohuslava Horáka v Rokycanech, nám. J. Urbana 141, CZ-337 01 Rokycany, e-mail: jasoun@centrum.cz

Príspevek predstavuje zaujímavé nálezy epifytických makrolišejníků nalezeneých v roce 2015 v širším okolí Rokycan. Jedná se o nálezy na mladých modřínkách a křovinách (trnka, hloh) v rámci procesu rekolonizace. Vždy se jednalo o ojedinělé nálezy. Poprvé v ČR zde byly zaznamenány *Hypotrachyna afroreolata* a *Punctelia borreri*. Z dalších zajímavých druhů lze uvést *Cetrelia cetrarioides*, *C. monachorum*, *Evernia divaricata*, *E. mesomorpha*, *Flavoparmelia soredians*, *Hypogymnia farinacea*, *Hypotrachyna revoluta*, *Nephromopsis laureri*, *Parmelia submontana*, *Parmotrema perlatum*, *Usnea glabrata*, *U. glabrescens* a *U. wasmuthii*.

Žluté druhy rodu *Rhizocarpon* v ČR

František Bouda

Národní muzeum, mykologické oddělení, Cirkusová 1740, CZ-193 00 Praha 9, e-mail: fbouda@centrum.cz

Mapovníky, tedy druhy rodu *Rhizocarpon* jsou velmi vnitrodruhově variabilní korovité lišejníky. Vyskytují se hlavně na silikátových horninách po celé České republice. V této přednášce jsem se zabýval pouze žlutými druhy tohoto rodu. Byly zde prezentovány nově objevené druhy pro ČR (*Rhizocarpon atroflavescens*, *R. ferax* a *R. riparium*) a také zde byla okomentována variabilita chemismu (sekundárních metabolitů) jednotlivých druhů.

Pyrenokarpní lišejníky jižní Koreje

Josef P. Halda

Muzeum a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou, Jiráskova 2, CZ-516 01 Rychnov nad Kněžnou, e-mail: halda@moh.cz

Lichenoflóra Jižní Koreje byla v posledním desetiletí intenzivně studována. Dosud však není ukončen výzkum pyrenokarpních lišejníků. Během dvou návštěv v letech 2014–2015 bylo zjištěno několik lišejníků známých dosud jen z území Japonska a jeden nový druh pro vědu (*Thelella haradae*). Nyní je z Jižní Koreje známo 66 druhů z čeledi Verrucariaceae a 47 druhů z dalších čeledí se zástupci s uzavřenými plodnicemi.

Pár slov o nových a vzácných mikrolišejnících z Ekvádoru a z tuzemska

Zdeněk Palice

Botanický ústav AV ČR, Zámek 1, CZ-252 43 Průhonice, e-mail: zdenek.palice@ibot.cas.cz

V letech 1999, 2000 a 2003 autor příspěvku strávil dohromady pět měsíců v Ekvádoru, kde sbíral lišejníky především ve vlhkých horských oblastech zvaných páramos – specifické formace tropických And. Střetávají se zde různé fyto geografické prvky, mezi kterými jsou pantropické, neotropické, bipolární, gondwanské, ale také arкто/boreo-alpinské/montánní a široce rozšířené subkosmopolitní typy, které je možné najít i v našich zeměpisných šířkách. Bylo představeno několik zajímavých druhů s různými typy rozšíření, včetně dosud zřejmě nepopsaných zástupců (hlavně z čeledi Stictidaceae), možná vázaných přímo na páramos. Jako přídavek byly představeny obrazem – a později i ukázkou – dva přehlížené neviditelné lišejníky z rodů *Absconditella* a *Porina*, vyskytující se u nás na stromech či dřevu. Jeden byl vloni popsán ze západní Evropy, druhý na formální popis teprve čeká.

Taxonomická studie okruhu terčovníku *Physconia muscigena* (Ach.) Poelt

Jakub Starosta

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, katedra botaniky, Benátská 2, CZ-128 01 Praha 2, e-mail: pumlic@gmail.com

Hlavním cílem představené studie bylo najít rozdíly v ekologii a v produkci sekundárních metabolitů v různých populacích *Physconia muscigena* a určit zda je druh dobře definován nebo zda se jedná o více kryptických druhů. Pro studii byly použity hlavně populace z Evropy a Kanady. V molekulární části studie byly použity data ze tří sekvenovaných genů (ITS rDNA, mtSSU rDNA a EF 1 α) a následně rekonstruovány fylogenetické stromy. Dalším cílem studie bylo zjistit taxonomické postavení blízké příbuzných druhů *P. muscigena*, *P. bayeri*, *P. rossica* a *P. isidiomuscigena*. Vzhledem ke vzácnosti *P. muscigena* a *P. bayeri* na našem území proběhlo i mapování současného výskytu na historických lokalitách.

Předběžné výsledky ukazují: 1) Sekvenační data z úseků ITS rDNA a EF 1 α ukazují velikou vnitrodruhovou variabilitu u populací *P. muscigena*. S touto variabilitou nekoreluje geografické rozložení populací ani chemie stélek. 2) Druh *Physconia bayeri* popsáný v roce 1947 J. Nádvoříkem je synonymní s druhem *P. muscigena*. 3) *P. muscigena* se v současné době vyskytuje pouze na třech lokalitách v ČR.

Taxonomická studie *Aspicilia dominiana*

Veronika Lenzová

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, katedra botaniky, Benátská 2, CZ-128 01 Praha 2, e-mail: Dingo@seznam.cz

Saxikolní lišejník *Aspicilia dominiana* byl pro vědu popsán v roce 1930 z diabasové skály v Praze. Od té doby byl nalezen pouze na dvou lokalitách v Maroku a na jedné v Maďarsku. Recentně je znám pouze z několika diabasových výchozů v ČR. Morfologicky podobnými druhy, které jsem studovala, jsou teplomilný lišejník *A. intermutans*, vyskytující se zejména v Mediteránu, a *A. epiglypta*, který je udáván především ze severní Evropy. Hlavním cílem této studie bylo zjistit, zda je rozlišování *A. dominiana* na úrovni druhu oprávněné nebo zda se ve skutečnosti jedná o jeden z výše zmíněných druhů. Po revizi herbářového materiálu studovaných druhů jsem na základě mikroskopických a chemických znaků zjistila, že taxon *A. dominiana* je shodný s druhem *A. intermutans*. Shoda těchto taxonů se potvrdila i molekulárními daty ze sekvenace tří genů nrITS, nrLSU a mtSSU a proto navrhuji tyto taxony synonymizovat. Podle fylogenetických stromů, které jsem sestavila, je lišejníku *A. intermutans* blízce příbuzný pouze *A. cupreoglauca* a společně tvoří samostatnou skupinu v rámci Megasperaceae s vysokou podporou.

JARNÍ SETKÁNÍ BRYOLOGŮ A LICHENOLOGŮ NA TŘEBÍČSKU 21. – 24. DUBNA 2016

Už po triadvacáté se sešli na společném jarním setkání mechaři a lišejníkáři, tentokrátě takřka ve stínu chladících věží dukovanské elektrárny. Skvělé zázemí Mohelenského mlýna hostilo obnovenou účastnickou sestavu: krom několika veteránů, kteří pamatují spartánštější ubytování v chatkách u Březniku na podzim roku 1998, bylo v Mohelenském mlýnu ubytováno 37 dospělců plus nějaké to dítě a pes. Genderově téměř vyvážené prostředí doplňovala národnostně pestrá společnost, v níž (krom místních) měli zastoupení Německo, Ukrajina, Itálie, Pákistán, Rakousko i Spojené státy. Organizace setkání se bravurně chopili Jirka Malíček a Jarda Šoun.

Území s výraznými kaňony řek Oslavy, Chvojnice a Jihlavy s hadcovými výchozy v kyselejších horninách skýtalo lišejníkářům výborné možnosti pro prezentaci nejenom hadcových druhů, ale i jiných lišejníků. Na probádaných hadcích mohelenské stepi byly potvrzeny některé významné druhy: *Endocarpon psorodeum*, *Lichinella stipatula*, *Toninia tristis*, na opačném břehu Jihlavy *Porpidia nadvornikiana*. V údolí Oslavy demonstroval některé své dřívější nálezy J. Šoun. V blízkosti hradu Lamberk jsme mohli vidět *Lecidea strasserii* a *Dendrographa decolorans* – dva vzácné druhy s ojedinělým výskytem v České republice. Část lišejníkářů se věnovala důkladnému průzkumu epifytů kolem Lamberku, převážně

zahraniční účastníky doprovázel J. Šoun na exkurzi níže po proudu Oslavy až ke Ketkovskému hrádku na typovou lokalitu *Pterygiopsis umbilicata*. Poslední den se po krátké botanické exkurzi za stepní květenou PP Kozének torzo sestavy tuzemských lišejníkůř vypravilo na soutok Chvojnice a Oslavy do okolí Ketkovského hradu (Levnova).

Na své si přišla i početná skupinka bryologů, kteří navštívili obdobné lokality jako lišejníkáři, byť po vlastní ose a v jiném pořadí. Za velice příjemné nálezy lze považovat například játrovku *Oxymitra incrassata* objevenou na skalních teráskách Pustého mlýna, *Lophozia excisa* na lokalitě u zříceniny hradu Templštejn, *Pogonatum nanum* či *Buxbaumia aphylla* v PR Velká skála. K potěšujícím nálezům dále patřily značné porosty *Mannia fragrans*, kterou šlo pro její typickou cedrovou vůni na Mohelenské hadcové stepy nalézt téměř po „čuchu“, či *Frullania tamarisci* v blízkosti Mohelenského mlýna u břehu Jihlavy.

Petr Uhlík & Monika Kyselá

NOVÍ ČLENOVÉ A SPOLUPRACOVNÍCI [NEW MEMBERS]

Fačkovcová, Zuzana, SNP 261, SK-922 42 Madunice, Slovensko, zuzana.fackovcova@savba.sk (S, 2016)

Man, Matěj, V Drážkách 1037, CZ-583 01 Chotěboř, man.matej@gmail.com (Č, 2014)

Svoboda, Stanislav, Poděbradova 704, CZ-357 35 Chodov u Karlových Varů, trsvoboda@centrum.cz (S, 2016)

Zahradníková, Martina, Vlášence 36, CZ-394 70 Lhota-Vlášence, Martina.Zahradnikova@uib.no (S, 2016)

POZVÁNKA NA PODZIMNÍ BRYOLOGICKO-LICHENOLOGICKÉ SETKÁNÍ V SEMILECH

Příští podzimní setkání Sekce proběhne **29. 9. - 2. 10. 2016 v Semilech**. Pro návštěvu tohoto bryologicky (a věřím, že i lichenologicky) mimořádně atraktivního a pestrého území (bázemi bohaté fylity, dolomity, vápence, melafjry) v Podkrkonoší se podařilo díky místnímu nadšenému učiteli biologie na gymnáziu zajistit levné ubytování v tělocvičně (nicméně bude k dispozici sociální zázemí, sprchy, žíněnky na spaní atd.) za 50,- Kč na noc. Ti, kdo dají přednost většímu pohodlí, budou ubytováni ve Sportovním Centru (<http://www.sportovni-centrum.cz/>), a to za 270,- Kč na noc. Obě místa jsou od sebe vzdálená cca 10 minut chůze. Přihlášky zasílejte prosím **nejpozději do konce srpna** na adresu kucera@prf.jcu.cz.

Předem děkuji za spolupráci a těším se na viděnou v Semilech

Honza Kučera